

ikke ansaa det for sandsynligt at kunne føre igennem Rigsdagen i den resterende Del af Samlingen. Jeg beklager dette saa meget mere, som jeg iøvrigt kan tiltræde Meget af, hvad der er fremkommet fra de ærede Forslagsstillere, og i alt Fald deler deres Interesse for denne Sag og Ønsket om, at en saadan Bank kunde blive oprettet. Men jeg tror ikke, at der kan komme Synderligt ud af dette Lovforslag, saaledes som det nu foreligger, og den Mangel paa Interesse, som Thinget unegtelig synes at vise denne Sag, synes at vidne om, at det opfatter Forholdet paa lignende Maade. Jeg skal ikke bebrejde de ærede Forslagsstillere, at Forslaget først er fremkommet saa sent, de vilde i alt Fald kunne anføre, at det har henligget en Maaned i Thinget, saa det er ikke deres Skyld, at det først nu paa Grund af Sagernes Mængde kan naae til Iste Behandling. Men det havde været ønskeligt, naar de endelig vilde tage denne Sag op igjen, om de da havde gjenoptaget den i en noget anden Skikkelse end den, i hvilken det for 2 Aar siden kunde betragtes for temmelig givet, at den var uigjennemførlig. Jeg skal ikke i Dag, da Tiden er saa meget fremrykket, dvæle ved de forskjellige Punkter, hvor Mindretallet i Udvalget dengang ikke kunde slutte sig til Flertallets Indstillinger; jeg skal blot gjøre opmærksom paa to Divergenspunkter, som jeg tror, ogsaa denne Gang ville blive skjæbnsvangre for Loven. Det ene er Bestemmelsen om Bankens Bestyrelse; den var Meningerne dengang bestemt delte om, og jeg tror, de fremdeles ere det, idet jeg ikke skjønner rettere, end at de Begivenheder i Kreditforeningsverdenen, som have fundet Sted siden den Tid, nærmest maa styrke Formeningerne om, at det ikke vilde være tilraadeligt at danne en Bestyrelse for en Hypothekbank efter de her foreslaaede Principer. Det har vist sig, at den Maade, hvorpaa Kreditforeningernes Bestyrelser vælges, egentlig er meget langt fra at sikre nogen Fasthed og Stadighed i Styrelsen, og at man der er udsat for temmelig pludselige Revolutioner, der ikke kunne Andet end være faretruende for et Institut som det her paatænkte. Jeg skal ikke komme ind paa de andre Betragtninger, som allerede for to Aar siden for Mindretallet havde afgjørende Betydning, saa at det ikke kunde slutte sig til Flertallets Forslag, og som jeg ogsaa antager ville møde Modstand hos den høttærede Finantsminister, hvad der jo gjør det yderligere lidt sandsynligt, at det skulde lykkes at føre Loven igennem i den resterende Del af Samlingen. Men selv om der maatte være større Udsigt hertil, end jeg skjønner, der er,

er der en anden Bestemmelse ved dette Lovforslag, som vil gjøre dets Vedtagelse meget mindre betydningsløs eller i alt Fald meget lidt betydnende, det er nemlig Bestemmelsen i § 15, at Bankens Statuter skulle fastsættes ved Lov. Thi jeg anser det for temmelig givet, at selv om man vilde naae til at faae vedtaget det foreliggende Lovforslag om en Hypothekbank i denne Samling, vilde man ikke naae at faae vedtaget en Lov om Statuterne, og i saa Fald blev den hele Lov foreløbig temmelig betydningsløs, i alt Fald virkningsløs. (Udførelse). De ærede Forslagsstillere spørge, hvorfor. Jeg skal tillade mig at bemærke, at man næppe kan vente, at den høttærede Finantsminister med Aftens Varsel skal kunne forelægge et Lovforslag om Statuter for en almindelig Hypothekbank. Selv om der allerede maatte være gjort Forarbejder i saa Henseende, er det dog fornødent, naar Sagen tages op paany, at der foreligger, undergives fornyet Overveielse og Gjennemsyn, saa at der altid vil gaa nogen Tid, før et saadant Lovforslag vil blive forelagt. Og under det Pres af Sager, som i den tilbagestaaende Del af Samlingen trykker paa Tiden, anser jeg det for høist usandsynligt, at der vil kunne gjennemføres, ikke blot 1, men 2 Love om en Hypothekbank. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne jagde rigtignok, at dersom Finantsministeren ikke var tilfunds at foreslaae et saadant Lovforslag, kunde Forslagsstillerne gjerne komme dermed. Jeg vilde i saa Henseende unegtelig have fundet det heldigere, om de strax, resolut havde fremlagt det sammen med dette Lovforslag, saa havde de en noget sikkrere Forhandlingsbasis end nu, da man staar og forhandler om en Lov, der afhænger af en anden Lov, af hvilken der endnu ikke foreligger det mindste Spor, saa at man her staar paa en meget usikker Grund. Jeg kan paa Grund af disse Omstændigheder ikke Andet end finde det lidt sandsynligt, at der i Aar vil komme Noget ud af disse Forhandlinger, og jeg vilde have fundet det ønskeligt, om Loven var fremkommen saa betids og i en saadan Skikkelse, at den havde kunnet gennemføres i denne Samling. Saaledes som den nu foreligger, tror jeg ikke, der er nogen Udsigt dertil, og jeg skal derfor ikke opholde Thingets Tid længere.

Finantsministeren (Estrup): Ja, jeg skal heller ikke opholde det høie Thing længe. Det forekommer mig at være omtrent givet, at naar man forrige Gang, da dette Spørgsmaal forelaa for Thinget, brugte over 5 Maanedes til en foreløbig Overveielse, som fik sit